

Fóia acésta ese totu a opt'a dí — dar
prenumeratiunile se primescu in tóte dílele.

Pretinlu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pent'u alte tieri: pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tóte siodiéle si banu de prenumeratiune
sunt de a triamite la Redactiune:
Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Geníulu modernu.

Ómeni buni, ve dau de scire,
Ca sê nu ve pré mirati,
Cumca n'am si eu o fire
Ca alti ómeni botezati;
Nu potu merge pe-o carare,
Unde si-altii au trecutú;
Câ-ci eu portu totu ura mare
Pentru totu ce-e cunoscutu.
Si totu astfelu voiú sê fiu.
Câ-ci eu sum nascutu geníu.

Ce e dreptu, in lumea mare
Eu nimicu n'am invetiatu;
Totusi dícu cu 'ncredintiare,
Câ sum fórté invetiatu.
Eu si fara 'nvetiatura
Intru tóte sum perfeptu;
Criticu, facu la 'ncurecatura,
Totu cu aeru de 'ntieleptu.
Dieu asié, eu tóte sciú,
Câ-ci eu sum nascutu geníu.

Ordinea nu-e pentru mine,
Disciplin'a n'o ascultu;
Câ-ci eu tóte sciú mai bine,
Si 'ntre toti eu sciú mai multu.
Ori si cine ce mi-ar díce,
Nu-lu primescu, câ nu e bunu;
Piéra lumea, ceriulu pice,
Inse eu nu me supunu,
Totu contrariulu lu-sustíu,
Câ-ci eu sum nascutu geníu.

Portu vestminte vechi, stricate,
Par' câ sum unu hotiu vitezu;
Si ca omu de libertate,
N'am naframa la grumadiu.
Nici odata nu am pace,
Umblu cu perulu spêrlitu;
Inse vinulu multu mi-place,
Multu lu-beu necontenitu,
Curge 'n mine ca si-unu ríu,
Câ-ci eu sum nascutu geníu.

Déca-e vorb'a de relege,
Despre santi, de Dumnedieu;
Lumea prósta nu 'ntielege,
Ce-i vorbescu cu focu mereu.
Bine, crédia cine póte,
Inse eu nu credu nimicu;
Cu satira ridu de tóte,
Câte popii ni le dícu.
Sum ateu, si o sê fiu,
Câ-ci eu sum nascutu geníu.

Déca scriú vr'o poesía,
Eu de metru nu grigescu;
Criticii mei de manía
Totu cártescu cu focu dracescu.
Le respundu cu tonu potinte:
Vai ce ómeni nenvetiati!
Mari la capu si mici la minte,
Incetati, nu criticati!
Nu pricepeti voi ce scriú,
Câ-ci eu sum nascutu geníu.

Gur'a Satului.

Dlui Dem. Jonescu.

„Frundia verde 'n versu de bradu,
Dumnedieu ne-a luminatu,
Sê ne-alegemu deputatu,
Unu romanu adevératu!”

Aste noi ti-le-amu cantatu,
Candu in Beinsiu te-amu acceptatu,
Unde 'ntâiu te-amu salutatu,
Ca pe-alu nostru candidatú.

Dómne! ast'a n'am visatu,
Ca sê fiu asié 'nscielatu,
Candu atâtu am alergatu,
Am amblatu din satu in satu.

Ómeni multi ti-am cascigatu,
De te-amu alesu deputatu,
Vedu inse câ ai uitatu,
Cuventulu ce ni-l'ai datú:

Candu la ceriu susu ai cautatu
Si nóua asié ni-ai juratu:
„De voiú fi eu deputatu,
Voiú fi totu adevératu”

Dar de asié unu adevératu,
Si de asié deputatu
Car' pe noi ne-ai intristatu
Si asié iute uitatu,
Domnedieu sê ni feréscu
Gintea nóstra romanéscu!

Unulu dintre ai toi.

Scrisorile lui Pacala către Tandala.

Frate de cruce!

Câtu de iute grabira deputatii către casa candu capetara — urlaub, asié grabescu si eu a te in cunoscenti'a, câ mai traiescu, sum tare, mare, galbenu de grasu; adeca nu, nu am dîsu bine, nu toti deputatii grabira a casa, numai aceia carora nu li-e rusîne a se infatiosî naittea alegatoriloru lor.

Deachistii la comanda remasera pana in fine, ca la *sîlboou*, éra dupa aceea se imprasciara care in cotro, dar nu a casa, oi pe la scaldi, cugetendu că asié voru poté scapá de — intimpinarea si serenadele sgomotóse a le alegatoriloru, si si-voru poté spelá — fati'a.

Dómne tîe-ti multiumescu, câ am scapatu de ei. Tu nu scii ce tortura a fostu inca si pentru noi a siedé in dieta. Asculta numai! — La desbaterea cestiunii judecatoriloru toti vrura a tiené cîte o vorbire, se subintielege, câ totu aceea cè s'a dîsu de o mia de ori, a o repetî din nou cu alte cuvinte. Presiedintele dormiá, o parte din deputati traiá lume alba in bufetu, éra alta parte, intinsa ca pecurariulu pe fóle, dormiá si numai din candu in candu conturbá pe oratoru cîte cu unu cascatu. Candu finiá oratorulu, strigá unu „tulaiu“ mare la ce toti sariau in picioré, apoi urmá altulu, si totu asié pana la votisare.

Apoi atunci se fi vediutu! Toti deachistii se doseptara, câ-ci acuma se incepù misiunea loru providentiala.

Acuma s'au dusu cu toti, poti merge la orice comedia si in ori ce bereria, câ nu mai dai de nici unulu. — Bietele — caserentie numai au — curmacheri.

Dar scii o noutate? Eu voi merge curendu la scaldile din tier'a mamaligariloru, câ-ci chiar acuma e vremea buna pentru scalde. Acuma toti se scalda.

Mironu „Romanulu“ se scalda si petrece pe la scaldile „Deachiane“ si bé apa lacativa de „Igen.“

La scaldile de la „Fantana“ — Dem. Jonescu nu póte pausá de gratulatiunea alegatoriloru sei, cari pentru energie'a luptare, dupa programulu seu, ne-

contenitu i facu serenade si i promitu, câ lu-voru mai alege si alta data, câ si-a tienutu cuventulu.

WWWladu, elu se scalda in diplóme, embleme, decrete si ingiura pe Gur'a Satului, pentru ce l'a facutu deputatu. Tocma alalta eri a primitu o telegrama din Brasiovu, de unde unu amicu lu-incunoscentiéza in secretu, câ damele de acolo se pregatescu ai face o cununa din frundie de — urfici.

D'apoi Jóska bátsi? Elu traiesce lume alba colo in de — legat — tiunea din Beciu! Numai una lu-necascesce, câ trebuie se céra mancarea de la chelneru totu in scrisu, si de-si uita cedul'a a casa, pana o cauta trebuie sè flamenzésca.

Prunculu Banatului traesce ca pescele in apa, nu i pasa de lume, elu se jóca cu banii ca copiii cu bumbii, cu acea deosebire, câ copiii arunca doi trei bumbi intr'o gaurica, éra elu doi bani in trei pungi.

De Gig'a e mai reu, — apa de la scaldile „Subventiunea“ a secatu cu totul, si nu mai picura de locu.

Dar sè-ti spunu o poveste despre — „Concordia.“ Biét'a fóia a voitu sè faca si dins'a ce-va nou, ce n'a mai facutu alti muritori.

Astfelu dara nu s'a multiumitu d'a continuá mestesiugulu ei de pana acuma, adeca de a retipari celelalte jurnale romanesci, ei intr'o dí s'a retiparitu pe sine in sa-si, reproducandu intr'unu numeru mai totu materialulu din numerulu precedentu.

Asta ar fi cale-vale, inse „Concordia“ — conformu datinei sale, — nici asta-data n'a citatu isvorulu, si acuma „Concordia“ precedentu s'a superatu intr'atât'a pe „Concordia“ ulterióra, încátu a intentalu procesu in contra acesteia.

Asié patiesce omulu, déca nu numesce isvorulu.

Joanovicu Gyurka se scalda in statutele societátii Petru Maioru. Nu-i hasna câ avemu si noi diregatori pe la locuri mai inalte, câ ne si ajuta.

Da, audi, bate tóca la biserica, acum me ducu acolo sè me rogu lui — Andrasy sè me faca físpanu.

Si pana atunci romanu alu teu frate de cruce

Pacala.

Ce e nou in tíera si lume?

In tóte partile se facu pregatiri mari de cale-toria. Francii, Germanii, Englesii s. a. se pregatescu la deschiderea canalului Suesu.

Romanii nu au o tínta. O parte se pregatesce la Sioment'a mare, se póta mancá din renumitele man-cári ce se facu acolo din mamaliga, cu computuri de de porumbele.

Altii pléca a visitá grandiósele edifice ale gimnasiunulu romanescu din Seini, care s'a infiintiatu acolo la an. 1861.

Cei mai multi inse grabescu la Dev'a, ca sè se delecteze in frumós'a biserica romanésca, ce s'a inceputu a se edificá mai de doi decenii si pentru care fostulu deputatu, dlu Lazaru Petcu, conformu promisiunii sale, si-a donatu tóte diurnele din Pest'a.

Éra unii au de cugetu sè mérga prin tóte comunele romanesci sè védia câtu de fericitu e unu popa séu unu dascalu romanescu.

Cei mai civilisati voru caletori cu velocipede, poetasi cu balóne de aburi „Câtra luna“ si natiunali-
listi cei mari la gura calari pe frase către — magiari.

Se vorbesce multu si despre aceea, câ magiarii de adi nainte voru face si mai multu pentru indestu-
lirea natiuniloru nemagiare.

Anume in colegiile si gimnasiile loru, copilasii ro-
mani cari voru invetiá bine, si cari nu au parinti voru
capetá si mai mare stipendiu decátu pana aci — se in-
tielege, câ si de aci inainte sub acea conditiune, ca
sè se faca calvini si sè si in schimbe numele.

De acuma nainte natiunea romana in nimica
nu se va deosebí de natiunea *domnitória*, va fi egal
indreptatita mai multu, decátu pana aci — in solvi-
rea dării.

La tóte diregatoriile voru fi si romani — dar nu
de cei *duhos-i*. Cine va fi servu aplecatu, va poté do-
bendí grati'a loru.

TRÂNCA și FLÂNCA.

T. Ce dăci tu, sora Flânca, ôre fi-voru multe neveste séu fete frumôse la adunarea de la Siomcut'a?

F. Cum sê nu? Una numai peru si-a adusu din Pest'a de 12 fl. d'apoi inca altele?

Politic'a unoru cortesi.

In acést'a lume mare,
Nu-e domnu nime cum sum eu,
Si asié viétia n'are
Ca-a mea, joru pe Dumnedieu!

De alegerea sosescce,
Sê ni-alegemu deputatu,
Atunci cortesiescu, firesce,
Pentru care e — omu bogatu.

Séu de n'are avutia,
Ci dinsulu e omu seracu,
Are baremi dreptu ca mie,
Sê-mi dé unu notariatu.

Alergu atunci dî si nôpte,
Ca cortesiu din satu in satu,
Si-atitiu animele tôte,
Pentru alu meu candidat.

Le dau clisa si rachia,
La ômenii mei cei bunii,
Apoi dio am omenia,
Fia unguri séu romani.

Dupa ce apoi pe-acest'a,
Deputatu eu l'am alesu,
Mi-urméza mie plat'a,
Cu ce dio me fericescu.

Astfeliu traiescu eu in lume,
Ca si-unu cortesiu politicu;
Dupa trude-asié putîne,
Sum apoi omu fericitu.

In acést'a lume mare,
Nu-e domnu nime dar ca eu,
Si asié viétia n'are
C'amea, joru pe Dumnedieu.

TANDA și MANDA.

T. Apoi, frate Mando, ce mai dăci la tôte aceste?

M. La ce?

T. Apoi scîi tu, câ e mai bine cu ele, decâtu fara de ele.

M. Cum asié?

T. Asié, câ dupa noru pôte sê via si seninu.

M. Frate, Tanda, eu nu te intielegu. Da ce vorbesci astadi asié confusu.

T. Apoi, frate, de trei dfile totu inveti programulu meu politicu.

M. Si ce vrei cu acela?

T. Audu, câ Mironu Romanu va abdice, eu dara vreu sê me candidezu in loculu dsale, — apoi vreu ca si programulu meu sê sémene in confusiune cu alu dsale.

O mica rectificare.

In interesulu adevेरului vinu a dechiará, câ noutatea ivita in „Gur'a Satului“ nr. 21, ca si candu totu districtulu Ardusatului ar fi votatu *unanimu* pentru Szilvásy, este reu impartasita; de ôre-ce sciu cu tóta, securitatea, câ comun'a „Busiacu“ n'a alesu de feliu la congresulu autonomiei cat. prin urmare de sub regul'a servilismului imputatu e, si trebue sê fia escepta. Nu se pôte de altu-cum negá nici pe de parte, câ preste totu in acestu distriptu „servilismulu“ infloresce de minune!

De gustibus . . .

Intru-o societate o domnisióra voi sê intrebuinteze proverbiulu latinu: de gustibus non est disputandum; venindu inse in confusiune, scapá si dîse: de gustiribus non est disputiribus.

Post'a Gurei Satului.

„Celu puciuu o strofa.“ Ei bine, dar sê nu te umfle risula:

Am plecatu la cale mare

Cale mare si 'ntrista

Si la statu e fôrte 'nalta!! (Bravo!)

„Tacerea e ca mierea“, de ce nu traiesci si domni'a ta cu suculu acela dulce?

„Frundia verde de la vil.“ Dta nu scîi sê scrii, nici prosa nici poesii.

„De ar fi“ sujetulu asié, ca scrisórea, s'ar pote publicá.

„Dini A. S.“ de nu ar fi traducerea, fôrte rea, atunci ar ajunge ceva.

„Deslegarea gâcituri!“ din „Federatiune“, am primit'o. Se vede ca dta citesci adesu — „Familia.“

Parintele Moisiu inca nici acuma n'a datu socotela despre banii adunati pentru monumentulu lui Mariannu.

Dupa natura.

— Ce potu eu, femeia *debila*, să facu pentru dta ?

Suveniri de la alegeri.

Cortesii dupa alegerea *ispravita*.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**

Cu tipariulu lui Alexandru Keesi in Pest'a. Piat'a Pesciloru Nr. 9.